

TÌNH YÊU NHƯ MỘT TIẾNG THỞ DÀI

Sân vườn nhà, chờ một ngọn gió đông
Thổi buốt lòng anh những ngày hoang phế
Chiếc áo anh mua giữa mùa hôn lễ
Lem luốt chiều nay vạt gió xuân thì
Em yêu đời nhưng mắt vẫn hồ nghi
Giọt nắng đuổi theo những ngày rạt mặt
Ngậm giữa đôi môi tiếng cười rất thật
Bài hát chưa buồn nghe đã băng khuâng...
Gởi về em chuyện một dòng sông
Trôi hết đêm thiêng để về với biển
Lỡ mang phù sa nhuộm đầy tai tiếng
Chảy hết về em giấc ngủ then thùng
Em dấu đời như dấu một yêu thương
Sau những hân hoan những ngày rệu rã
Em tìm anh- một bờ vai để ngã
Một bàn tay đêm chải tóc ngoan hiền...
Mình không còn ngày để nói tiếng yêu riêng
Một tuần lễ có bảy ngày hỏi hả
Bên tai nhau có những điều... dù rất quen lại lạ...
... những tiếng thầm nói lại những lời câm!!!
Trái tim già rung động suốt nhiều năm
(Chẳng một đêm hay một ngày lơ đãng)
Chuyện Chúc Nữ Ngưu Lang ở trên trời băng lãng
Là tàn tro trong cổ tích ... lâu rồi.
Cứ tưởng chừng hạnh phúc chẳng mòn hơi
Vẫn đuổi nhau theo những ngày bão gió
Như sợi nắng trớt rơi vào đám cỏ
Tình yêu buồn theo nhánh biển rừng rưng
Mình chỉ là kẻ lạ với người dưng
Sao cứ nghĩ về nhau như họ hàng quen thuộc?
Vẫn biết nước mắt chảy xuôi không bao giờ chảy ngược
Như hai lần không tắm một dòng sông...
Nhưng tháng giêng rồi mà rét vẫn long cong
Gõ vào tim anh những nhịp buồn ngầy ngất
Nếu hạnh phúc luôn xanh giữa cuộc đời thường nhật
Thì xin đừng nói mãi chuyện... chờ nhau!
Thì xin đừng nhắc lại những lời đau
Mọc xoắn xang giữa cuộc đời kinh hãi...
Vừa mới hôm qua và những ngày sau mãi
Khi tình yêu như một tiếng thở dài...

p h a m n g ã y ê n

